

Dokumentacja złożona do konkursu na kuratorski projekt wystawy w
Pawilonie Polskim na 56. Międzynarodowej Wystawie Sztuki w
Wenecji 2015.

Artysta: Paweł Kruk

Tytuł: All this has caused me so much pain. Who could have foreseen
it!

Kurator: Paweł Kruk

KONCEPCJA WYSTAWY W PAWILONIE POLSKIM

NA 56. MIĘDZYNARODOWEJ WYSTAWIE SZTUKI W WENECJI W 2015 ROKU

Proponowany przez kuratora projekt na wystawę w Pawilonie Polskim na 56. MIĘDZYNARODOWYM Wystawa Sztuki w Wenecji w 2015 nosi tytuł "All this has caused me so much pain. Who could have foreseen it!".

"All this has caused me so much pain. Who could have foreseen it!" jest wystawą, której głównym elementem jest performance. Zawiera ona również projekcję filmu wyprodukowanego przed jej otwarciem, oraz rysunki. Centrum wystawy stanowi Etiuda op. 10 nr 12 c-moll, znana jako Etiuda Rewolucyjna, której próby wykonania dokonywane są przez ojca artysty. Etiuda jest kompozycją na fortepian autorstwa Fryderyka Chopina, napisana około 1831 roku. Według powszechnej opinii, Chopin napisał ją w reakcji na wieść o klęsce Powstania Listopadowego. Tytuł wystawy jest cytowaną wypowiedzią Chopina po usłyszeniu wiadomości o przegranej.

Co począć z żalem narosłym z wyborów poczynionych w życiu? Gdzie jest granica między pasją a obłąkaniem? Co począć ze złością rodzącą się w reakcji na niemożliwość wyrażenia siebie i na bezradność wobec przemian zachodzących wokół? Jak zmierzyć się z reakcją na niepokojące wieści docierające ze świata? Czy talent można udawać? Czy można go stworzyć? Jak przekazać niewiedzę?

W projekcie "All this has caused me so much pain. Who could have foreseen it!" te pytania stanowią punkt wyjścia dla ekspozycji, która nieprzypadkowo związana jest z obecnymi zawirowaniami politycznymi w Europie.

Współpracując blisko ze swoim ojcem - starzejącym się inżynierem mieszkającym w Koszalinie, który w ramach projektu będzie personifikował swojego syna, artystę Pawła Kruka (oczywiście jest fizycznie podobieństwo) — artysta, zamierza eksperymentalnie wdrożyć ideę nauczania go (z pomocą profesjonalnego pianisty) Etiudy Rewolucyjnej. Artysta wyreżyseruje również dokument, który zaistnieje na wystawie w formie projekcji. Film zasugeruje, że Jan Kruk był mistrzowskim wykonawcą utworu Chopina, który obecnie usilnie pragnie przywołać umiejętność grania. Długość filmu będzie określona przez dzienny czas otwarcia pawilonu dla widzów biennale. Film będzie zawierał jedno pełne wykonanie Etiudy Rewolucyjnej. W filmie, w młodszą wersję Jana wcieli się Paweł Kruk.

Dodatkowym elementem wystawy będą rysunki techniczne Jana, wzorowane na mapach politycznych świata. Przedstawiać będą różnorodne scenariusze ataku i terytorialnych zmian które hipotetycznie zajść mogą w bliższym lub dalszym czasie w Europie.

Performance fortepianowy w wykonaniu Jana Kruka, projekcja filmu oraz opracione rysunki stworzone na zlecenie syna, będą tworzyły elementy prezentacji.

Jan Kruk (urodzony 03 stycznia 1953) jest inżynierem. Urodził się w Sieradzu w rodzinie rolników. Jest ojcem polskiego artysty Pawła Kruka. Mieszka w Koszalinie.

Paweł Kruk (urodzony 01 lipca 1976) jest artystą pracującym głównie w sferze performance i filmu. Posiada dyplom z rysunku w Akademii Sztuk Pięknych w Poznaniu. Kruk brał udział w Advanced Art Course with Marina Abramovic organizowanym przez Fondazione Antonio Ratti w Como, we Włoszech. W swojej karierze odbył kilka rezydencji, w tym CCA Kitakyushu w Japonii, Headlands Center for the Arts

w USA oraz Rijksakademie van beeldende kunsten w Holandii. Jest finalistą nagrody SECA w SFMOMA w 2010. Jego prace prezentowane były na wystawach indywidualnych i zbiorowych na całym świecie. Obecnie mieszka w Bolinas, w Kalifornii.

Kruk jest zainteresowany skrupulatnie przygotowanymi interakcjami, performance, które biorą wytrzymałość i skrajność za punkt (lub punkty) wyjścia, obiektami, które mają totemiczne i archiwalne znaczenie. Kruk skupia się na sposobie, w jaki działalność może stać się dziełem sztuki. Konsekwentnie dąży do bardzo specyficznego rodzaju napięcia - napięcia, które generuje dzięki świeżej grze z inspiracjami.

W swoich pracach, Kruk często personifikuje dobrze znany osobistości świata kultury i sztuki. Przez ich wykorzystywanie, w pewnym sensie zarówno potwierdza i antagonizuje Teorię Wybitnej Jednostki, analizując idiomatyczne aspekty męskości, przekazywane przez myśli, gest i mimikę. Interesują go kwestie tożsamości, języka, autentyczności, ikonografii kultury i zbiorowej obsesji. Dla niego istotny jest proces, ponieważ w procesie kwitnie poznanie.

SCENARIUSZ WYSTAWY W PAWILONIE POLSKIM

NA 56. MIĘDZYNARODOWEJ WYSTAWIE SZTUKI W WENECJI W 2015 ROKU

W środku przestrzeni wystawowej, której ściany polakierowano na kolor czarnego hebanu, stoi czarny fortepian. Jan Kruk siedzi przy instrumencie, uderzając metodycznie w klawisze. Przed nim, niejako w lustrzanym odbiciu, projektowany jest czarno-biały film, przedstawiający jego syna — artystę Pawła Kruka — w trakcie ćwiczenia i wykonywania Etiudy Rewolucyjnej. Ruchy palców na ekranie są również wolne i metodyczne. Jan Kruk, który wygląda jak starsza wersja artysty, próbuje uczyć się z ruchów, które obserwuje w projekcji. Kompozycja jest napięta i raczej żałosna, bliska działaniom w Cabarecie Voltaire z początku XX wieku. To wrażenie pochodzi z kontrastu między uporczywymi próbami starszego mężczyzny wykonania utworu fortepianowego — z wirtuozerią wykonanym przed nim — i oczywistego braku umiejętności jego wykonania.

Poprzez zestawienie dwóch mężczyzn, projekt oferuje wgląd w proces nauki, gdzie porażka jest nieunikniona, a spektakl jest jednocześnie wspaniały i bolesny. Próbując przy pomocy syna przywołać do życia talent którego nie posiada, mężczyzna próbuje jednocześnie dać wyraz swoim silnym emocjom i frustracji. Konsekwentnie ćwiczy wykonanie dramatycznego utworu Chopina, wkładając w ten proces cały swój etos pracy, traktując wyzwanie jako doskonałe ćwiczenie dla ciała i umysłu.

Prezentowany film wyprodukowano w miesiącach prowadzących do wystawy. Prezentuje Pawła Kruka pozującego za młodszą wersję swojego ojca w procesie ćwiczenia i wykonywania Etiudy Rewolucyjnej. Film ma charakter stylizowanego dokumentu, sugerującego jego powstanie w latach dziewięćdziesiątych, kiedy Jan Kruk był w wieku artysty. Na ścianach pawilonu wiszą techniczne rysunki Jana Kruka, przedstawiające pesymistyczne wersje map politycznych Europy, w stylu rysunków które tworzył jako inżynier. Tym razem, stworzył je na zamówienie swojego syna.

Artysta i jego ojciec odbędą prywatne lekcje gry na fortepianie, które przygotują jednego z nich do wystąpienia w filmie, drugiego zaś do występów podczas Biennale w roku 2015. Artysta zatrudni swojego ojca, by ten mógł ćwiczyć utwór lub jego części podczas trwania ekspozycji. Jan Kruk będzie zobowiązany kontraktem do prób przed i w trakcie okresu ekspozycji.